Значення прозивних імен для розкриття характерів дійових осіб у казці Миколи Магери «Хоробрі з найхоробріших»

Казка Миколи Магери «Хоробрі з найхоробріших» незвичайна. Кожне ім'я в ній яскраво розкриває характер дійової особи.Цікаво спостерігати за вчинками героїв у казці. Кращі захисники волелюбного і працьовитого народу — Хоробрі з найхоробріших. Вони вирішили помститися ворогам, які постійно нападали на вільний народ, убивали немовлят і старих людей та забирали в рабство молодих. Зібралися вони на священній горі, де росло невмируще чудо-дерево Мови. Дерево було символом щасливого життя народу і його духовності. Листочки з дерева прикладали до вуст немовлят, і діти починали говорити мовою батьків, дідів, прадідів.

Охоронця дерева Мови М. Магера називає Сивобородим. Ця людина уособлює мудрість народу. Він благословляє Хоробрих з найхоробріших на битву з ворогом, підтримує вояків у виборі свого отамана Світозара, ім'я якого відповідає його людським якостям. Це людина красива, щира, чесна, сміліва.

Ім'я замісника отамана — Попихач. Огиду викликають і його зовнішній вигляд і вчинки. Про нього автор каже: «очиці маленькі», «оглянувся злодійкувато», «чорне серце».Гілки з чудо-дерева Мови, які роздає Сивобородий воїнам, стають у їхніх руках гострими мечами. І пішло хоробре військо на царя Нелюда. М. Магера так його характеризує: «зрадливий», «підступний», «грізно всміхався». Та перемогли його вояки Світозара, вигнали з рідної землі. Тоді вирішив Нелюд перехитрити волелюбний, народ. Змовившись з Попихачем, він увійшов у довіру до Світозара та до Хоробрих з найхоробріших. А коли на волелюбний народ напали інші вороги, то жорстокі змовці вдарили воякам Світозара в спину. Полонили вони славного отамана і його воїнів та й заточили у в'язниці, що знаходилася у дрімучому лісі. А далі в казці письменник характеризує Нелюда та Попихача, вчинки яких відповідають їхнім іменам. Застогнала вільна земля від чужинців, бо всюди лунали їх пісні, мова Нелюда. На всій землі насадили пагонів з дерева мови чужинця, щоб вони росли і забирали силу у чудо-дерева вільного народу. Вороги були настільки захоплені цим, що забули про сина Світозара — Зореносця. Його ім'я теж символічне. Цей хоробрий юнак прийшов на священну гору і зрубав ворожі пагони. І знову чудо-дерево Мови забуяло, зросило воїна цілющою росою. Тільки-но доторкнувся Зореносець до пагінця, враз у нього в руках заблищав великий меч. Почав тоді юнак звільнювати поневолений народ. Дістався він і до дрімучого лісу, де здолав велетенських змій, вовкодавів та вояків Нелюда. Звільнив він батька Світозара та Хоробрих з найхоробріших, і всі вони разом помстилися ворогам.

Полинула добра слава про Хоробрих з найхоробріших, Світозара та Зореносця. А святе чудо-дерево Мови розрослося на всю священну гору.Ось така чудова казка, в якій так яскраво прозивні імена розкривають характери дійових осіб. Вона прищеплює любов до рідної землі, материнської мови, вчить нас працелюбності, ввічливості.